

NECROLÒGICA DE JOAN VIVES MILÀ

Centre d'Estudis d'Altafulla

El passat 4 de desembre de 2023 ens deixava un altre soci fundador del Centre d'Estudis, el Joan Vives, a l'edat de 91 anys.

Nascut a Altafulla el 16 de setembre de 1932, el seu ofici va ser el de pagès; un pagès il·lustrat, però, coneixedor i unit a la natura. D'imaginació rica i discurs eloqüent, podia semblar que «venia de l'hort» —li agradava fer-ho— per passar, a poc a poc i sense petulància, a captivar i fer-se escoltar. A banda de la seva feina, també va ser saurí i tallista de la fusta fins als seus últims dies.

Fou regidor en els darrers anys de l'alcalde Jaume Vidal i també a la segona legislatura (1983-87) amb el popular Joan Pijuan. En la primera ocasió, juntament amb els també regidors Albert Boronat i Víctor Simó, s'inicià una etapa d'embelliment de la població, de la qual foren els primers fruits el monument i la font dedicats a Joaquim Gatell i Folch (el Caïd Ismail) i la font de la plaça del Pou (1969). La fesomia de la part antiga d'Altafulla que veiem avui la devem, en essència, a ells.

Fou president de la Cooperativa Agrícola local i, en conseqüència, de la Violeta, la venda de la qual a l'Ajuntament permeté que es municipalitzés. Abans, el 1977, facilità la celebració en aquell espai del primer debat democràtic a la vila després de la dictadura.

Pel que fa al teixit associatiu, va ser membre fundacional de l'Orfeó Nous Rebrots i cantaire durant algunes dècades, així com membre actiu i un dels facilitadors del naixement del Xilofòrum d'Altafulla (creat pel mestre, pedagog i gravador Antoni Gelabert a la segona meitat dels 60.) També estigué als Castellers d'Altafulla des dels seus inicis, el 1973, i fou un dels components primerencs dels Grallers, el 1975.

A ell es deuen les plaques dels noms dels carrers de Baix a Mar (1973) i d'altres amb posterioritat.

De 1974 a 1976 va formar part del Grup de Recerques d'Altafulla de la Reial Societat Arqueològica Tarraconense, entitat que donà peu —quan es va escindir— al Centre d'Estudis d'Altafulla el gener de 1977, sent el primer signant de l'acta fundacional i el primer president, després de l'interinatge de Salvador Sellarès fins a la primera Assemblea de l'entitat. Repetí a la junta i, en diverses ocasions, com a president.

Autor d'articles i llibres publicats pel C.E.A. (*Coses d'abans*, 2002, *Petites històries i personatges populars*, 2017) ha deixat escrits inèdits que pròximament veuran la llum.

D'alguna manera ha estat un dels últims guardians de la memòria d'Altafulla en qüestions poc conegudes o no escrites. En reconeixement als seus mèrits, el Consell Sectorial de Cultura de l'Ajuntament d'Altafulla proposà, en la seva sessió de 14 de febrer de 2022, el seu nomenament com a Fill Predilecte d'Altafulla (el segon, després del pintor Salvador Ferré i Andreu el 2009). A l'acte formal de nomenament, el 2 de juny de 2023, pronuncià un llarg, eloqüent, encadenat i sentit parlament, sense cap paper, com aquell qui no vol la cosa.

Gràcies pel teu mestratge, Joan.